

# TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

## ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 R., 6 luni 3 R., 50 cr., 3 luni 1 R., 75 cr.  
Pentru marșale pe an 8 R., 6 luni 4 R., 3 luni 2 R.  
Pentru străinătate pe an 12 R., 6 luni 6 R., 3 luni 3 R.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la  
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măscărilor 47.  
Correspondențele sînt a se adresa la:  
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măscărilor Nr. 43.  
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — două ori 12 cr., — de trei ori  
16 cr. rîndul cu litere garonod — și timbru de 30 cr. pentru  
fie-care publicare.

## Prenumerățiune nouă

### „Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe semestrul următoriu, respective pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1882, cu prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asignațiuni postale (Posta utalovaj — Post-Anweisung). Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime să fie scrise bine, ca să se poată cere.

Se atrage atențiunea cu domni abonați, al căror abonament se sfîrșește cu ultima Iunie 1882, a ști înnoii din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie expeditura silită a sista, sau a întârjia cu espedarea foiei).

### Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

\*) O înlesnire foarte mare în expedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

## Escursia literaților Unguri și România.

Diarele maghiare s'au indignat de articolul nostru privitoriu la escursiunea literaților și artiștilor maghiari în România imputându-le „ne-cuviință” și noue ne pare rău că am trebuit se procedem cum am proced. Trecurul și prezentul politic al Maghiarilor față cu Românii împune o socoteală curată. Noi n'am făcut nimic mai mult. Pună însă dumneilor mână pe cuget și mărturisescă dacă în pozițiunea noastră ar fi tot așa de blândi în termeni cum am fost noi?

„Kol. Közl.” în același nr. în care își exprimă indignățiunea pentru „ne-cuviință” noastră, publică un articol beletristic prin care caracterizează cum

sciu „román atyafi” înșela pe creditori lor în Brusela.

Dar n'avem să tratăm despre indignățiunea dlor și „ne-cuviința” noastră acum.

Acum avem se punem simplu înaintea cetitorilor nostri un articol al diariului aristocratic „P. Napló”, plin de „dragoste” cătră Românii din România și denunțatoriu încât ne privește pe noi pe cei din Transilvania și încă în modul cel mai neconștient. Pe noi cari stăm din susul rîului ne învinovătește că noi turburăm apa.

Având așa dară în vedere de astădată numai „dragoste” lui „Pesti naplo” mit Licht und Schatten, cum ar dice Germanul, nu reflectăm de loc la situațiunea care „dragostoși” Românilor din România ni-au creat-o nouă Românilor din Transilvania și Ungaria.

Nu comentăm nici articolul ce se reproducem, căci se comentează însuși. Deci eată:-

„Literații și artiștii națiunei maghiare duc din Ungaria o salutare României. Ei au voit se pășească granița cu modeste, ca simplii călători, cărora nimenea nu le-a dat plienpotență; guvernul român însă și academia au voit se privească lucrul în alt chip și au exploatat ocașiunea dată, spre a lega pe cale socială amicițiie între doue națiuni. Inșuși ministrul Stourda a scris lui Pulszky epistolă esprimânduși părerea de rău că guvernul, el, Brătianu și Odobescu nu se pot prezenta în persoană să a prime pe oaspeții maghiari, de oarece escursia se face chiar în puterea veri, când au dênșii ferii. Guvernul român a trimis pe consulul seu din Budapesta la conducătorii turisților, ca se întrebe căți oaspeți vor fi, și consulul s'a exprimat foarte măgulitoriu despre Ungaria, dîcînd cumcă Românii sciu foarte bine, că ei cu Ungurii au interese comune și neamici comuni, și că ei doriau de mult se vină în atingere imediată cu Ungurii și se delatüre ori ce neînțelegere, însă ei ca națiune mai mică și mai ti-

neră au așteptat se facem noi pasul prim, ca nu cumva încercarea lor să se esplice în alt sens.

„Atăta prevenire și atăta bună-voință din partea României merită recunoștință și mulțumită. În adevăr a fost greșală din partea noastră că nu am căutat mai de mult încă să venim cu românii în legături sociale și nu ne-am intrudut cu familiile lor, căci aceste sînt garanțiile de interese politice comune și ale bunei vecinătăți. Pentru ce se nu putem trăi cu Românii cum am trăit sute de ani cu Polonii? N'au avut și ei conaționali în patria noastră?”

„Neînțelegerea, vrășmășia reciprocă o au produs conducătorii românilor ardeleni, (l) cari chiar și acum ațăta invidia între aceste 2 națiuni, injură (?) pe unguri și ne amenință cu împărțirea (?) patriei, afirmănd că toată nésuința României merge într'acolo ca se rumpe Transilvania și încă căte-va comitate și spre acest sfârșit s'a aliat cu Rusia. (O... simplicități!)

„Însă românii din România cunosc bine, foarte bine pe musceni, încă și decât noi mai bine. Au suferit ei destule dela neciopliții soldați muscalesci, au simțit îngămășarea aristocrației și polițicilor ruși, le au cunoscut intențiunile lor și obiceiurile lor de gubernare ne ved în Bulgaria și Basarabia; ei — Românii — ca oameni liberali, ca națiune constituțională și ca latini mai puțin vor avea poftă de a pași în alianță cu rusul, care alianță în curînd ar duce la servire. Și pentru aceea oamenii politici români ei serioși, rađimul independenței lor l'caută în Ungaria și noi trebuie să căutăm în România sentimentul Ungariei.

„Românii o sciu foarte bine și aceea, că alta e Austria, alta Ungaria și altceva Austro-Ungaria, și că noi nu sîntem domni absoluți ai resoluțiunilor noastre; și încercarea lor în Austria nu e așa de mare precum le sînt simpatii față

cu ungurii. Ei voesc se trăească cu noi în bună prefinie, și față cu Austria sînt rezervați și precauți. Ocupațiunea din 1854, cea din Bosnia, industria și comerțul austriac și monopolul societății austriace de navigațiune, aceste fac pe românii jaluzi. Inșă față cu noi și arată simpatii, ne arată că au înțeles identitatea intereselor a acestor doue națiuni și că sîntem avisați unii la alții. Aceasta e politică naturală, cealaltă însă, care sub masca naționalismului ațăta aspirațiuni vrășmășești, după cum experianța dovedește, servesc sau intereselor austriace, sau celor rusesci, cu intențiunea, sau fără intențiunea.

„Și fiindcă lucrurile astfel sînt cuprinse și în Bucuresci și în Budapesta, nu ne mai stă nimica în cale; se ne înțelegem unii pe alții și se ne dăm mână.

„Dacă societății literaților și artiștilor unguri i-ar fi trăsît prin minte, că escursiie ei de distracție i se va da din grafiia României (România szivességéből) însemnătate, ea de sigur își împărția agendele astfel ca să se poată prezenta în Bucuresci. Pentru aceasta însă acum nu e nici timp nici ocașiune, mai tîrziu alții doară doară, tot așa de chemați de a reprezenta națiunea maghiară, vor afla mod de a o face.

„Deocamdată ne bucurăm că e spartă ghiafia. Literații maghiari și artiștii au destulă ocașiune în Turnu-Severin și în Mehadia, care e tare cercetată de boeri români, să espriime simpatii națiunei unguresci față de națiunea română. Și cuvintele lor de îmbrățășare vor produce îmbrățășarea inimilor, și vor resuna în ambele țeri, ba chiar în întreaga Austria, căci slavă domului, călătorii nu pentru aceea sînt publicați, ca să nu vorbească, să nu scrie și să nu telegrafeze.

„Și astfel această escursiie socială e îmbrăcat un caracter politic. Și e probabil că aceasta nu numai în România, ci și pe airea, la Dunărea de

## FOIȚA.

### Un Italian cercetător a Africeii.

Curajosul cercetătoriu al Africeii, căpitanul Cechi, pe care la fost trimis societatea geografică italiană în Africa centrală, după osteleni și suferințe nepuse s'a întors de acolo și într'o redință a societății numite a fiēt o descrie verbală asupra călătoriei din care reproducem următoarele:

Căpitanul Cechi plecă din regatul Șoa însoțit de prietinel sîu, inginerul Chiarini și de Marquisul Antinori; caravana toată consta din 23 cățari, 4 asini (măgari), 7 mănători, trei servitori înarmați cu pucii și revolvere, nevasta unui servitoriu și trei copii. Regele Melnik din Șoa a dat călătorilor foarte promisiuni oferindu-se ale da o escortă până la granița țerei lui. Dară promisiunile ceste toate rēmasără neîndeplinite și

călătorii erau siliți a ști căuta singuri și neapărați drumul în imperiul regelui vecin Masciascia, o rudă a regelui Melnik. După ce a fost trecut călătorii granița trimiseră regelui Masciascia daruri numărătoare rugându-se de ajutorul și sprijinul sîu. Regele primea toate, câte se da, dară nu vru să dea călătorilor nici un ajutor, așa încât caravana la început se afla în mari calamități. Se hotări a trimite pre marquisul Antinori eară îndrăpnt la Șoa, ca să vestească acolo neamicabilitatea cu care fură tratați călătorii, și se stea gata de a pute da ajutor în cas de necesitate. În 3 Iulie 1878 Cechi și Chiarini plecară dela capitala regelui Masciascia, dară nau trecut mult timp și ei se aflară între rase de răpitori cu care de multe ori trebuia să se lupte fiind că escorta, în loc să remănă în defensivă adeseori în contra poronci date ataca. Drumul călătorilor se afla în direcțiunea spre riu Hroas și taia un district binecuvîntat cu o vegetațiune minnată.

După ce a fost făcut călătorii o cale de treispredece zile ajunseră la

teritoriul stăpînit de Iman Baxa, un Mahomedan. Imanul răpi mai toate, căte avea călătorii și stăruia să ajute la o expediție în protiva unui neam creștinesc, vecin. Ambii Italiani refuseră într'un mod așa de energic îndeplinirea cererii acesteia, încât imanol a a trimis un curier la regele Melnic întrebându-l ce dice să facă cu „cei doi albi.” Prin o întimplare norocoasă nedănd regele Melnik un răspuns hotărîtor, imanol le a dat drumul. Dară căt au eșit din districtul, care stă sub inspecțiunea directă a imanolului earăși cădura în mîni de răpitori. Afară de aceea escorta se îndărăntăcia de ai comita mai departe, și toate rugămintele lui Cechi și Chiarini ar fi fost zadarnice dacă un cap de Botori nu le ar fi făgăduit protecția sea.

În 13 Octombrie 1878 dimineața, începură a continua călătorii; calea li ducea prin ghesuri mari, brăzdate de rîuri mari, așidorea prin păduri și cirtis, (tuși), prin cari cu secura eara siliți a ști face cale. Pre urmă caravana a sosit la o apă mare, care s'a

creștut de a fi apa Ghebec, dară mai tîrziu s'a adevărit a fi apa Walga, pre care până acum geografi nu o cunosc. Treccrea apei acesteia dură două ore și la treccrea aceasta s'a perdat mult calabalic, luat de valuri. După ce au ajuns formurile celalalt înalt, încep a trage un curent de aer rece, de care nici decum nu se putea feri destul și în urma căruia toți călătorii căpătără friguri climatice. Vre-o căți-va din servitorii murira. Cadavrele lor rēmasără neîngropate, pentrucă indigenii se opuneau cu energie îngropăcuneii.

După ce durase boala mai mult de o lună de zile între călători, un servitor dela regele Linniu a venit la ei invitându-i la curtea regelui. Călătorii ascultară și plini de nădejde bună se duseră, dară, în loc de a fi tratați într'un mod plăcut, fură insultați și închiși până regina dela Ghera, prin intervenția misionarului catolic, Leon des Avanchers, s'a întrepus pentru ei și i-a scăpat. Călătorii acum se duseră la Ciaila, capitala Gherei, sperănd, că după atătea calamități tot



jos, între și afară de marginile imperiului. Ungurii au însușirea și norocul că ușor s'au scutit de plăcinti; dorim ca aceasta să se întâmple în abundență literaților și artiștilor maghiari pe unde vor umbla.

### Criza egipteană.

Telegramele din 14 și 15 Iulie un isono spun că Alexandria e în flăcări încă și că la stins nu se gândesc nimenea; telegramele spun mai departe că flamura albă s'a arborat numai ca sub scutul ei să se poată retrage cu trupele câte i a rămas necedimate de tunurile englezești. Aceleși spun că în decursul bombardării esplodând un magazin de praf de pușcă s'a prăpădit un batalion întreg de egipteni. Partea cea mai mare din europeni a fost părăsită Alexandria înainte de bombardare. Aceasta la stăruința consilierilor, cari numai ascundeau pericolul ce avea să urmeze îndată ce era a se începe bombardarea. Cu toate acestea s'au aflat și europeni de aceea cari vor fi creștun că lucrurile nu se vor desvolta până intrată înăuntrul se fie măcelăriți ca neșe ființe stricăcioase. S'a întemplat altfel. Sub scutul flămurei albe Arabii pașa au dat drumul tuturor fabricătorilor de rele de prin temnițe. Înarmați acestia și alții de seamă lor s'au pornit la goană după europeni și preste tot după creștini. Pofta de răsunare și de pradă intrând și partea „cea bună” a arabilor cu descarcerării, la cari s'au adăns și soldați cu ofițeri cu tot nu mai ave considerare cătră nimenea. Omoria egiptenii pe europeni și pe creștini africani apoi prădau averea rămasă de acestia și pe urmă aprindeau ce nu puteau duce cu dinși. În banca otomană vre-o câteva sute de europeni au căutat scăpare și s'au baricadat acolo. Ei fură atacați. S'au luptat, dară după timp de o oră s'au sfărșindulise munițiunea au cășut jertfa salbătăciei arabe. Fie care telegramă aduce scrieri nouă despre cruzimile a căror urme sânt cadavrele mutilate și ruinele arse. Toate acestea s'au întemplat sub scutul flămurei albe.

Correspondenții foilor engleze cu revolverul în mână au fost cei dintâi cari după bombardare au cutreierat stradele parte în flăcări, parte fumegând. Lor le-au urmat matrozii. În *via del Paradiso* matrozii s'au întâlnit cu Arabii. Aci s'au ivit din ascunsurile lor mulți europeni și levantini, căutând scăpare la Englezi. Dela acesta aflară cesți din urmă detașari despre măcelurile comise de indigeni asupra străinilor. Englezii căutau se ducă în siguranță pe cei aflați. Fantasia cea mai vie este neputin-

cioasă a zugrăvi scenele petrecute în stradele și piațele cetății nenorocite.

Correspondentul diarium parisian „Clairon” care a rămas în Alexandria a telegrafat în 11 Iulie înainte de ameați: Astăzi la 3 oare dimineața eram în picioare. Voiam se urmăresc din apropiere operațiunile care aveau să se înceapă la 4 oare. Calul meu m'au duse cătră peninsula „Ias-el-tin”, unde în capul peninsulei se află fortul de același nume, palatul Chedivilui haremul, Lospitalul, vre-o căte-va casarmă și cu totul de cătră mare fortul Iarului, Forturile „Farul”, „Mex”, și bateriile „Marabout” la intrarea în port erau gata de luptă. Soldații egipteni și ofițerii lor mi se par hotărâți și vinde scump viața. Ei se miră că Englezii n'au deschis focul la oara pusă. „Englezii s'au tem de tunurile noastre” dișe un colonel, cu care m'au întâlnisem pe stradă și care era însoțit de vre-o câți-va ofițeri. Eu începusem a crede că aș fi văzut și mișca și am călărit prin strada Ras-el-Tin cătră piața Mehemed Ali.

Indigeni mulți, funcționari și soldați se preumblau în piața consilierilor vorbind și gesticulând cu multă vivacitate. De odată: Bum! — nici o îndoială că bombardamentul se începe. Într-o clipită în piața numai era suflet de om. „Uarda!” îmi strigă un tinăr ce fugia în fuga mare. „Corespondentul descrie mai departe confuziunea ce se făcuse și că mai în urmă vede și soldații fugind în disordine spre palatul guvernatorului. Correspondentul a trebuit se fugă cu torentul de oameni și numai după ce a ajuns la palatul guvernatorului a putut afla că două forturi sânt deja rulate. Pe stradă mișcare vie de călăreți și estafete. Resistența se face încă, dar focul egiptenilor e tot mai slab, pe când de pe noi buibuitul tunurilor e tot mai vehement.

La 11 oare coresp. a încredințat telegrama unui zăpzin ca se o espedeze.

Pe la 8 oare 30 minute în 13 Iulie seara telegrafează cu Chedivil și Derviş amenințări că moarte de trupele lui Arabii s'au furiașt din palatul Ramlet și au scăpat pe năile engleze.

Pe la 9 oare 20 minute seara spune coresp. „Daily Tel.” că piața consilierilor era toată în flăcări și că în același timp au desbarcat matrozii și soldați marinari în mai multe puncte. Soldații s'au retras. Arabii și mulțimea multă de tot felul s'au opus marinariilor și matrozilor. Ofițierul care comanda a dispus de sa adus o mitralasă de pe naia „Monarch” cu care a curățit stradele de mulțime Coresp. înșiră o mulțime de detașari cum au eșit creștinii din ascunsurile lor și

cum a venit Chedivil și Derviş pașa de au scăpat pe un vapor, plutind la năile englezești.

Arabi pașa s'a retras cîte de o oră înoaptea Alexandriei în tabără înpreguriu cărei trage șanțuri.

Ceteata este acum în lipsa de trupe de desbarcare, ocupată de matrozii și marinari englezi, americani, și germani.

Conferența puterilor mari invitată de nou pe poarta a întreveni în Egipt și a restabili ordinea.

„Națiunea” continuă cu reflecșiunile ei asupra evenimentelor din Egipt în modul următoriu:

Dacă drama ce se joacă de atât timp în Valea Nilului a trebuit să între așa de repede în fasa ei cea săngeroasă, dacă Engiltera a fost nevoită să previe hotărârea de intervențiune a conferenței, vina nu este decât a Turciei, care se lasă a fi dusă de nas de politica dlui de Bismarck. Negreșit, Engiltera n'ar fi recurs la această măsură estromă, dacă Poarta ar fi luat cel puțin parte la lucrările conferenței și dacă s'ar fi arătat înclinată a esecuta mandatul de intervențiune cu care o însărcina unanimitate membriilor acesteia. Până acum nu se vede îndestul de lămurit cum are să sfărșească poarta și ce complicațiuni are să aducă în relațiunile statelor procedura guvernului englez. Sigur este că sultanul, în contra avizului celor mai mulți din ministrii săi, s'a hotărât să facă politica mare pe socoteala sa, ce e drept, însă îndemnat de glasul adimeritor al dlui de Bismarck, care trebură să-i fi pus înainte cele mai frumoase perspective.

Dacă întoarcem însă moneda pe partea cealaltă, nu putem să nu recunoașem, că în stadiul unde ajunseseră lucrurile, sultanul era fatalmente nevoit să apuce drumul ce a apucat. Adresa conferenței era o somațiune în termeni delicați, dar în fine o somațiune; căci pe de o parte, în cas de refus, conferența își rezerva dreptul de a avisa la măsuri nouă, pe de altă, armările, în loc de a înceta, continuau cu mai multă ardoare. Sultantul se afla între ciocan și nicovai: intervenind cu forța în Egipt, se espunea a vedea revoltându-se în protiva sa Egiptul și Siria, căci Arabii-pașa spusese verde lămurit că va combate cu aceeași energie pe sultan ca și pe Englezi. Neținând nici o seamă de invitare conferenței, trebuia neapărat să se aștepte la ceea ce s'a întemplat.

Pe când Poarta stăruia în politica de nehotărâre, Chedivil și Arabii-pașa continuau pe ascuns, cu toate asigurările contrarii, pregătirile de re-

sistență în contra Englezilor. Dar amiralul Seymour luase și el din parte-i toate precauțiunile de a supravieghia buna credință a peridului arab. De pe năile engleze el lumina cu lumina electrică fôrmlul egiptean și observa neincetat toate mișcările vrăjmașului. Și când se încredință că Arabii continuau înarmarea portului cu tunuri de calibru mare, atunci își făcu datoria.

Fără a judeca interesul ce prezintă pentru Europa demersul energic și viril al cabinetului din St. James, ori cine înțelege că Anglia nu putea face alt-fel. Imperiul ei, mai mult de cât al ori căruia alt Stat, se rezază pe ideea înaltă ce supuși au despre puterea ei; mai mult de cât ori care națiune, națiunea engleză trăese prin prestigiul ei. Supușii ei musulmani din India așteaptă numai un semn de slăbiciune din parte pentru ca să caute a scutura un jug ce i apasă de atată timp. Ori ce scădere în prestigiul ei este în stare să i aducă pierderi necalculabile. Chiar estaițiunea ei de câteva zile în cestiunea Egiptului fusese luată în India ca o lipsă de energie și agitațiunea începuse deja să se manifeste pe aici și colea între populațiunea musulmană din această țară. La această mișcare a contribuit mult și Turcia, care se leagă încă în iluzia că o simplă proclamațiune a Kalifului este în stare să facă să dispară într-o singură zi urmele autorității Engleze din sufletul indianului: în acest scop se trimite poporațiunii musulmane din imperiul Britanic baloate întregi de ziare turcești. Anglia înțelege la ce pericole o espune o politica șovăitoare, și, ca să nu și piardă prestigiul în fața superiorilor săi, arătă că nimeni nu poate să o insulte fără pedecapsă și că, în asemenea casuri ea nu primesce inspirațiuni de cât dela interesele și onoarea sa.

Bombardarea Alexandriei este un fapt de mare gravitate. Dar însemnătatea sa devine mai gravă prin consecințele politice ce poate trage după sine. Cea dintâiu boombă eșită din curasatele britanice contra capitalei comerciale a egiptului, este o boombă de moarte pentru Conferință și pentru frumoasele planuri de pacificare ce mulți naivi mai nutreau. Cu aceasta se pune din nou pe tapet o parte din cestiunea orientului, și nimeni nu poate spune unde și când se va stinge conflagrațiunea. Chiar puteri cari păreau streine de cestiunea Egiptului, cum de ex. Spania urmăresc cu cea mai viuă atențiune evenimentele din orient, și guvernul acesteia țeri prelungeste sesiunea Cortesilor într-un timp nedefinit numai și numai ca să și poată trage mai ușor linia de purtare, când lucrul va veni la adecă.

vor fi odată cu noroc. Domnitoarea dela Ghera, Ghene-fa, fi primii cu bunăvoință însă nu fi mulțămăit cu prezentele, care Cechi și Chiarini erau în stare se i facă. Ea vrea arme de foc pușci și oștinți, de care călătorii aveau lipsa cea mai mare. De aceea regina nu numai n'a vrut a le da vr'un ajutor, dară i-a și tratat ca sclavi și i-a silit de a lucra cu trupul.

După ce ambii nefericici se conviseră, că prinșoarea lor, sub impregiurările de atunci, va dura mult timp fiindcă credea, că cele două epistole, care le-au fost scris prietnilor lor, anevoie vor fi ajuns la adresa lor, hotărâri, de a se despărți.

Cechii era să rămăie în mâna chinuitoare sale, eără Chiarinii era să se ducă la șoa înderept, ca se aducă ajutor. Regina dintâiu n'a vrut să concedă plecarea lui Chiarini, dar mai urmă tot l'a îngăduit a se duce pentru prezentele mari, cari i s'au fost făgăduite. Chiarini plecă în masa de colportator arabesc, dară de abia că a ajuns în regatul Linniu, și l'au apucară și l' băgară la închisoare. În-

trăceasta Cechii era espus unei trațiuni foarte aspre, și nici faptul, că a scăpat pe regina de o boală, nu-i putea aduce vre-o ușurință. Cechi era silit a comita pe fiul domnei la escursiunile lui, și totodată a lucra ca un sclav. Escursiunile pomenite îl puneau în stare, de a cunoașe țeara și vegetațiunea ei cea minunată. Ei treceau șesuri mari, pe care se aflau plante de cafea salbatică ca și păduri de bambus și de plante urcătoare.

După multă vreme anși Cechii, că soțul său e pus la închisoare; de aceea el se rugă de regina de a se întreprine pentru eliberarea lui. Ghene-fa ascultă rugămintea lui și pretenții iar se vedură. Starea lor însă nu era mai bună decât mai înainte, din contra, mai rea fiindcă regina era convinsă că Europenii amândoi sânt dependenți de ea și cu totul dați în mila ei. Ea cu atât mai multă energie sta pe aceea, Chiarini să i facă oștinți și Cechi arme de pușcat, deși amândoi ei spuseră că au lipsă de toate neavând nici materialul care le trebuie, nici unelte necesare. Regina

stăruia pe lîngă cererea ei și cerca a sili prin foame pe nenorociți de a o asculta. Pe urmă a isbutit Chiarini, de a face cu o bucăciță de tînichie, puțintel argint viu dintr'un instrument de sciință și o bucată mică de glaje un fel de oglindă, de care domnitoarea se bucură foarte mult.

Cu toate acestea tratarea lor din partea reginei nu se făcea mai bună Regina și-a băgat în cap, că Cechi și Chiarini au niseai misterii, de care și misionarul Léon des Avanchers trebuie se scie. De acesă intră 23 Iulie 1879 regina a dat poruncă, să se cheme misionarul numit la densă și l'ospătă o cească de ceaiu, după a căru butură căpeta dureri foarte mari și vre-o câteva zile mai târziu muri.

Cechi îl înfățuă de a lăsa toate scrisorile și notațiunile sale societății geografice italiene. După câteva luni începu și Chiarini a fi bolnăvicos. El de o vreme a fost ocupat cu facearea altei oglinđi, când l'a apucat o colică care l'a dat în pat. Cechi îl grigea ziua și noaptea și făcea câte

putea pentru pretenul seu, care însă tot mai mult slăbea. Într'a 5 Oct. ceru un duhovnic. Momental acesta era foarte trist și luarea de ziua bună din partea lui Chiarini. Cechi înmormentă pe pretenul seu și pe mormântul lui puse o cruce cu inscripțiunea: „Aici odichnesce inginerul Giovanni Chiarini (Alla-Saitan), un martir al sciinței.”

Cechi acum și mai mult se silea de a căpata libertatea, și regina prin moartea lui Chiarini miloasă îi a dat libertatea și o escortă până la pământul domniitoarei vecine. Dar prințesa aceasta n'a vrut să lase prin țeara ei și așa a fost silit a se întoarce eără la regina dela Ghera, care poruncă al maltrata ziua și noaptea până va spune misterile sale. Într'o fi trimise regina după el dicându-i: că acum se poate duce, dacă vrea să se ducă, dară nici odată să nu se mai întoarcă în țeara ei.

Într'a 7 Decembr. porni Cechi dela Cialla spre regatul Gomma. La grăniță însă fu alungat și așa după o lună de zile eără era silit a se în-



Doză de bombardare a forturilor Alexandriei au fost de ajuns să arate Porții și lui Arabi pașa că nu este bine să se joace cine-va cu focul, când nu e te deustul de apărât în potruvia lui. Impetuosul Dictator al Egiptului își închipuia că un aer îndrăzneț și oare care aroganță în vorbe vor băga groaza în mândrii fii ai mărilor și i vor face să stea cu mâinile în sin dinaintea meterezelor sale. Spre a speria și mai tare pe Englezii, Sultanul lăsa să se imprăscie sgomotul că va aduce la ministeriu pe Server pașa, vrășmașul declarat al acestora, și că flota turcească va porni în grabă spre Alexandria, ca se sufie împotrivirea pretinsului erou Egiptean. Cu d. Bismarck la un braț și cu Arabi la celalalt, Abdul-Hamid își ridica de strădănițele conferenței, crezând că această atitudine teatrală va impune cabinetul din St. James. Dar proiectele asvârlite cu precizie de curasatele amiralului Seymour îl convinsăeră între că vorbele tale și arguțiile diplomatice nu au nici o valoare, dacă la spatele lor nu stau câte-va sute de mii de soldați gata a justifica retorica pomposă a capilor lor. Și se nu crează cine-va că vom să susținem maxima: forța primează dreptul. Nu. Lupta Englezilor în fața Alexandriei este luptă pentru cutare a Europei luminate în contra unei populații infuriate în un ministru nesocotit, este lupta civilizației în contra barbariei, lupta unui popor care scie și poate să își apere interesele și onoarea sa în contra unor hoarde selbatiche. Telegramele de aici diminuează ne dovedesc că Arabi pașa și partizanii se nu merită nici o simpatie. Opiniunea publică se întoarce astăzi cu totul în contra lor.

Lumina tunurilor engleze, în loc de a deschide capul nesocotitului Dictator din valea Nilului, l'a esarcebat într'afată încât l'a făcut se recurgă la acte de selbaticie cari compromit pe desevărire cauza sa. De almintrelea nu trebuie să ne mirăm de ceea ce se petrece în acest moment la gura Nilului; măcelul din luna trecută punea destul de bine în evidență caracterul brutal și polita de sânge a ministrului egiptean. Sângele este un suc de o natură particulară, a dis Göthe. Emanajunile calde ale acestui suc eșite din cadavrele cădute în lăunec trecut au creat o atmosferă otrăvitoare, care a stricat ecuilibrul mintal al populației. În fața Egiptenilor Arabi-pașa este culpabil nu de o crimă politică, ci de o nebulnie, și răspunderea grozăviilor ce se petrec astăzi pe brațul de Apus al Nilului cade nu asupra lui Gladstone și Seymour, ci asupra descrescării Arab.

toarce pe calea aceea pre care s'a fost dus. De nu asadar era silit a se da în mâna reginei taro suprăte rugându-o se aibă milă cu el. Regina concessese locuaceasă eară în casa în care a fost locuit mai înainte împreună cu Chiarini. Pentru ca se fie mai bine grijite, cu luare aminte într'o di Cechi toate hărțile proprie, ca și anotațiunile pretinșului său și a le misionarului omorît le a îngropat sub un pom.

După mai multă vreme într'o di a eșit vestea, că vin soldații de cătră Ghera ca să scape pe omul alb. După ce a eșit vestea aceasta Cechi iară fu chemat la regina, care cerea, și l' descopere toate secretele sale, și după ce a declarat Cechi, că nare nici un secret și de aceea nici nu poate descoperi ceea dăse pornică l' raură în Hogeb, o apă mare curgătoare plină de erodocidii. Într'a 5 Februarie Cechi fu scos cu puterea de oameni, care era să împinească porunca reginei, acestia bătăndu cu pumnii și călcându cu picioarele lau mânât în apă când au sosit un servitoriu dela regina cu

Ori cari ar fi complicațiunile ce se vor ivi în politica Europei, este mai mult decât probabil că Englezii vor eșii în cele din urmă biruitori. Stăpâni odată pe țara Faraonenilor, cu greu s'ar găsi cineva care să'l areca afară dintr'însa. Pe baza faptelor împlinite s'ar convoca un nou areopag European, ca cel dela Berlin în conflictul Ruso-Turc, și Turcia s'ar alege și de astatădă cu o pagubă considerabilă.

## Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Viena, în 1/13 Iuliu 1882. (Congresul bis. în Bucovina; desabatarea statului; limba) Încă astă toamnă sau făcut alegerile pentru congresul bisericesc în Bucovina care se compune din 24 mireni și 24 preoți, și se presupunea că congresul se va conchiamă în lanuarie a. c. Coacșiemarea s'a făcut însă abia acum cu scrisoarea președintului țerei a baronului Alesani, dtol. Cernață. 2 Iuliu 1882 N. 530 cu terminul de întrunire în 14/26 a curentei.

Astă adunare e constituantă și nu se va desabata într'însa, după verificarea alegorilor, decât statul congresului, carele se compune din 30 §§, și regulamentul de alegere; sesiunea ei nu va dură decât 14 zile.

Ce ne interesează mai mult e, se vedem dacă deputații vor fi deplin conșcienți și conșcienșioși a întrebunța în desabateri limba bisericesc și a nu amesteca într'însa limba străină. Aceasta o dicem de aceea, pentru că cățiva deputați ne sânt conșcienși de oameni foarte capacitați și cu inimă, dară puțin zelozii în învătarea și aplicarea limbei naționale.

Acastă îndatorire cade cu preferință asupra deputaților, cari se dic și sânt priviți de conducători ai națiunii. A fi bună oară român și a nu scii vorbi românește, a fi conducător român și a nu scii scrie românește, e în tot casul un lucru rar, chiar neaușit. Întrebunțarea limbei bisericesc în congres o așteptăm chiar d'ela comisariul imperătesc, carele trebuie să întreprضة voiața și grația imperătesc și să o facă preceptă chiar deputatului țărăn.

Din părțile Zlatnei în 1 Iulie 1882. Dnoul Redactor! Ca unul care areorei, însă tot am mai multe afaceri comerciale, me învătrec și prin alte locuri, și în cea mai mare parte cunosc gıstările cele vitopere, cari din toate părțile apasă pe bietul popor, de

porunca, de a mai duce odată pe Cechi dinaintea ei. Regina repeta cererile ei proaste și amenință făgădui spre a mai cățiga timp ai face din vârgi de hărătie zgrăvită un covor. Regina cu bucurie acceptă propunerea aceasta și dete ordin să se ducă Cechi iarăși în locuința lui.

Acum însă ajutorul nu era departe. Una din epistolele prinșului a fost ajuns la Șoa și s'a fost cetit de marquisul Antinori notabilităților țerei, fiind tocmai adunate. Fără întârziere începură a se pregăti de scaparea lui Cechi, și pe urmă a isbutit cotelele Gustavo Bianchi de a îndupleca pe regela dela Giorgiam pentru eliberarea lui Cechi. Caracteristica este epistola pe care regele acesta după făgăduința lui dată, a adresat-o regelui dela Linniu. Ea sună:

„Cum îți umbli? Miemi umbli bine și armata mea încă e într'o stare mulțamită. Eu știu, că au trecut doi albii prin țara ta. Unu a murit; celalalt trăsese cărua în Ghera. De morți se nu vorbim așa a vrut Dumnezeu. Dacă vrei să'mi trimiți pe acel viu,

nu are și numai poate plăti atâtea câte se cer legal și ilegal dela el.

Între alte mai multe, la care poate voi reveni de altă dată mi iau nișel timp spre a arăta ce abis se comite în opidul montan Zlatna cu ocașinea țergului de sept-mână și de țeară, la cari adese ori am fost martor ocular de sau plătut sub titlul de vamă esarțădiorilor Iosif Lucaciu și Nicolae Olariu. —

Dela o părăche de boi câte 60—80 cr. v. a.  
Dela un cal . . . . . 30—40 cr. v. a.  
Dela o vacă . . . . . 30—40 cr. v. a.  
Dela un vișel sub 2 ani . . . . 20—25 cr. v. a.  
Dela o oaiă . . . . . 4—5 cr. v. a.  
Dela un miel . . . . . 2—3 cr. v. a.  
Dela un ritmator . . . . . 4—5 cr. v. a.  
Dela o Siatră mai mică . . . . . 40—50 cr. v. a.  
Dela un car încărcat . . . . . 20—39 cr. v. a.

După ce dar cumpărătorii și vëndătorii sânt siliți a plăti și de 10 ori mai mult tacele de sus, a început a lamenta, și a arăta acest abus e-rarului esarțădiorilor, carele a dat o listă autentica după care tarifiă au a plăti respectivii arădătorilor tacele țergului, și care listă în traducere după original sună din cuvânt în cuvânt precum urmează:

1. Dela o Șatră mai mare . . . 28 cr. v. a.
2. Dela o Șatră de mijloc . . . 21 cr. v. a.
3. Dela o Șatră mai mică . . . . 7 cr. v. a.
4. Dela o Șatră cu negoș mai mare 14 cr. v. a.
5. Dela o Șatră cu negoș de mijloc 10½ cr. v. a.
6. Dela o Șatră cu negoș mai mic 7 cr. v. a.
7. Dela o Șatră cu rosolis . . . 4½ cr. v. a.
8. Dela o Ș. cu alte buturi spirit. 4½ cr. v. a.
9. Dela un păpucariu . . . . . 4½ cr. v. a.
10. Dela un croitor . . . . . 4½ cr. v. a.
11. Dela un tălpariu . . . . . 4½ cr. v. a.
12. Dela un negoștoriu de talpă 4½ cr. v. a.
13. Dela un măiestru căldărariu 4½ cr. v. a.
14. Dela un glăjeriu . . . . . 4½ cr. v. a.
15. Dela un negoștor de bumbac 4½ cr. v. a.
16. Dela un negoș. de verdețuri 4½ cr. v. a.
17. Dela tot cărășul cu 2 cai 2½ cr. v. a.
18. Dela un taur, bou, vacă și cai 4½ cr. v. a.
19. Dela vite și cai mai tineri 2½ cr. v. a.
20. Dela un cal încărc. cu buc. sau s. 1½ cr. v. a.
21. Dela un poro îngrășat . . 2½ cr. v. a.
22. Dela un poro mai slab . . 1— cr. v. a.
23. Dela o oaiă, berbecu sau capră 2½ cr. v. a.
24. Dela tot capatul de miel sau ied 1— cr. v. a.
25. Dela o pov. ce se aduce cu uat 1— cr. v. a.
26. Dela un negoș. cu cumbac 1— cr. v. a.
27. Dela o pov. de un cal, mere etc. 2½ cr. v. a.

Deci dar tragem atențiunea spc. Oficiu comitatens, Judecătorii, fiscalitari etc. etc. ca se binevoiască a întreveni contra acestor abusuri, și a trage pre respectivii la dare de seamă, de oare ce pre cum mai îndetain s'ar pute vedea din protocoalele țergurilor de pe anii 1881-1882 pe calea arătată câte sute de fiorini s'au putut însela dela respectivii vëndători; și a întreveni mai departe ca se încețeze așa.

noi vom fi preteni. Ce creșce în țeara mea dar nu creșce în țeara ta și îți voi trimite; tu mi vei trimite ce creșce în țeara ta, dar nu creșce în țeara mea. Dar dacă nu vrei să'mi trimiți pe albul, de care am vorbit eu voui veni și mi'l voi lua cu puterea cu soldați voi ori drumul la țergurile tale și mai mult nu vom fi preteni.”

Epistola aceasta a dat o negoștoriu arab, în măile Dnominorului Linniu și rezultatul ei numai decât se putu vedea. Cechi fiind chemat se duce înaintea reginei, care li comunică, că a venit oameni trimiși, de al căuta. Intr'altă di fu chemat înainte unni consiliu (ca de stat), unde președea regina și unde i s'a dat poruncă să dea adevărții scrisă cum că se află bine și nu voesce să părăsească țeara.

Dară recercările în privința lui Cechi adresate cătră regina erau din di în di tot mai urgente, dnoinoarea era amenințată cu Invasiune. Deci, pre urmă Italianului nenocrit ia dat voie de a se duce. Însu vro câteva zile tot la mai ținut dându-ni vremea

lea abusuri — căci câte asemenea acestora nu se fac, și bietul popor nu are nice o conșciență despre acela, numai se dee și plătească cine ce cere până i mai eșia sufletul și dacă cineva se încearcă a arăta adevărul, acela se face vinovat de crimă.

Drept aceea Onorată Redacțiune în interesul publicului și, ca pe viitor să se feroacească acei interesești de astfel de înșelaciuși se binevoiască a da loc acestei corespondențe în . . . „Tel. Român” pentru acomodarea și orientarea respectivilor.

Un patriot adevărat.

## Afacerea dela Tisza-Eszlar.

Asupra mărturisirei lui Schwarz — Haham (preutul) jidan, care a omorît fata — pe basa căreia s'a constat caracterul religios al crimei, diarul „Függetlenség” scrie următoarele detauri: La început nega hahamul toate. Prelungă toate contrafăcile sale remănea mortii la afirmațiunea, că el nu are nimica de a face cu Solymosi Eszter, că nu scie despre ea nimica. Înzădar s'a încercat judele instructor Bary să'l înduplece de a nu mai nega; înzădar îl facea atent la contrafăcile dela propriei, și la contrafăcile dintre fasiunile densusu și ale celorlate mărturi cu privire la loc, timp și împrejurări. Mai întâiu a fost conșternat când încautal, care a îngropat cadavrul Esterei, a afirmat că el a primit cadavrul dela densus.

Când l'au înfășiat cu cest din urmă, a îngălbinit și a început a tremura. Complicelile i-a spus în față, că el trebuie se fie omorît fata, de oarecă el i-a dat lui cadavrul capiei; tot el l'a adus și pe densus în prepus. În fața acestor mărturisiri drobitoare a amuți ucigașul și ai început a tremura tot trupul, a arătat o adencă conșternare. „Acuma tot nu vei mai nega că nu ești dta ucigașul” dese judele investigațional cătră haham. Acest om a mărturisit asupra d-tale. Mai negi încă? Și el n'a mai negat. Acestă episodă a dat altă direcție cercetării criminale. Frica ce se nu se considere de complice în crimă, a îndemnat pe omul, care a ascuns trupul fetei, se face aceste descoperiri detauri, și tot aceasta a condus și pe plutajii în mărturisirile lor. De aici în colo tot mai mult s'au descursat zile, grelele mărturisiri veniau una după alta, până când în sfârșit a fost cu puțință, a se constata, că omorul s'a făcut în sinagogă și spre scopuri rituale.

Oficioul „Hon” în un lung comunicat espune detaurille cunos-

acastă multe presenturi. În momentul cel mai de pre urmă la îmbiat a lua una dintre fețele ei. Pre urmă, după un adio îndușior dela regina Ghenne-fa căpitanul Cechi, însoșit de o escortă de ostași porni cătră casa ducându-se pe malul Nilului înșos, care de ploile cele periodice așa era de mare, de al trece, deocamdată nu era cu puțință.

Intr'o di vându Cechi pre malul cela-lalt o caravană, care mai tărădu o recunoscu că era caravană contelui Bianchi. Acesta salută pre prietenul cu sunete de trimbote și descărcări de pusei. Deocamdată ambii amici era siliți a rămâne deosebii, până scăderea apoi permisă trecerea și împreună putură pleca a casă prin regiuni mai cultivate.

În finea referatului său arată căpitanul Cechi necesitatea de a mai trimite încă o expedițiune mai bine înșestrată și mai bine protegată în ținuturile cercetate de dinsel ca se nu fie perdute rezultatele expedițiunii cei dintâi.

Din „P. Lj.”



cute până acum, și inovătoresc pe  
Jidovi, cari prin purtare lor au  
devenit suspecți și parte mare s'au  
facut complici, așa că d. e. abia se  
mai află jidovi în Tisza-Eszlar, pe care  
se nu fi fost judecătoria silită al trage  
în cercetare. Duce că fără îndoiială  
mulți au știut despre această crimă,  
și că numai sberatul jidovilor a dat  
acestui cas așa de mare însemnatate:

Critica finută fără tactică a lui  
Heumann, care prin inovățiile făcute  
lui Istoczay și Onody, că ei au acuzat  
cadavru Esteri Solymsi, a voit se  
înaltare atențunea dela Jidan. El  
(„Hon”) deși nu crede în un omor  
ritual, recunoaște că totuși din cele  
cunoscute până acumă există omor.

### Varietăți.

\* I. S. imper. Principele de  
coroană Rudolf, cetim într-o telegramă  
dum din Bucuresei a diarului  
„D. Ztg”, cu ocașiunea petrecerei  
Sale în Transilvania, însoțit de min.  
pres. Tisza, va face o vizită la Sinaia.

\*(Chirotonire de episcop.)  
După cum se scrie — dice „Ellenzek”  
din Cluj — Marți s'a săvârșit  
chirotonirea episcopului gr. or. de Baciu  
Basilie Petroviciu de metropolitul An-  
gelici și episcopul de Buda Arsenie  
Stoicovici. Catedrala din Carlovitz  
era îndesată de public distinți. Neo-  
planta și împreguierea era bine re-  
presentată la această sărbătoare. Mai  
întâi s'a cetit rescriptul regesc de în-  
tărire, în limba ungurească și apoi în  
cea sêrbăască. Terminându-se această  
episcopul denumit făcu trei închină-  
ciuni înaintea altarului, apoi sculan-  
du-se i-a dat episcopul Stoicovici în  
mână un sfeșnic cu multe ramuri, în  
care ardeau lumini de cereaș, și el s'a  
plecat cu sfeșnicul de trei ori în inai-  
ntea poporului. Acum a pus metropo-  
litul pre capul noului episcop evan-  
gelia pe care o au atins cu mâna căți  
numai au încăput; i-au pus apoi mi-  
tra pe cap și i-au dat cârja în mână.  
Astfel ornat cu vestimintele archie-  
resci, s'a apropiat de altarul domnului  
lui, la care patriarchul metropo-  
litul a slugit liturgia cu noul episcop  
având numeroasă asistență. Corul  
teologilor cânta lui și mângâios.  
După săvârșirea liturghiei patriarchul  
s'a suit pe amvon și a salutut pe noul  
episcop cu cuvinte pline de balsam,  
s'și perfecționeze turma în credință  
și moralitate, și să crească patriei ce-  
tățeni, cari vor fi fideli rege-  
lui și patriei. Cuvântarea patriar-  
chului a făcut bun efect. După cu-  
vântarea episcopului a binecuvântat  
poporul și corul a cântat. Apoi patriar-  
chul și episcopul din Buda s'au dus  
în reședința arhiepiscopala petrecuți  
de mulțime. Sunau clopotele și dau  
cu tunurile. În urmă și noul episcop  
a părăsit biserica catedrală cu întregă  
suite sa, apoi a primit visite. Primirea  
deputaților propriu duse se va face  
Duminecă în 16 Iulie a. c. în Neoplanta  
în reședința episcopului. Sărbarea s'a  
încheiat cu masa dată de patriarch, cu  
40 de cuvete, fiind invitați episcopul  
Timisoarei Brancovici, sbatele Bende  
Imre, deputatul Stefan Popovici, consi-  
liar de Neoplanta și alte multe nota-  
bilități civile, bisericesti și militare.  
Primul toast l'a ridicat noul episcop  
pentru Majestatea Sa și întreaga fami-  
lie regală. Patriarchul Angelici a to-  
astat pentru ministrii Tisza și Trefort  
și pentru noul episcop ect. Instalarea  
episcopului din Timișoara Brancovici  
s'a întemplat în 4 a luni curgătoare.

\*(Sinucideri) Dela Pianul de  
jos ni se scrie: Marți în 2/14 a. c.  
s'a sinucit cu pistol în locuința proprie  
ținutul Nicolae Dan ciu din Vin-  
țul de jos. Aceasta sinucidere a  
urmat numai din desperare căci tîn-

rul a fost sedus așa părăsi religia și  
a pășit la căsătorie cu una persoană  
sîrmană magyară mai târziu vedu  
că toată averea la care contă densus  
a fi a lui proprietate — întru ade-  
veru nu este a lui, ci este proprietate  
testată prin act public în favoarea  
școlii române gr. catolice din Vinț  
despre a cărui drept s'a și făcut pașii  
de lipsă pentru a se introduce în acea  
proprietate care se va și constata  
prin documentele valide. Am fost pre-  
sent la înmormântarea aceluia care s'a  
celebrat de parochul reformat la  
acărui religione a fost trecut. Per-  
tractarea asupra averei rămasă va  
urma în sensul dispoziției ultime a  
fostului proprietar Ioan Dan ciu ca  
singurul adevărat dispunător legal.

Mercuri în 30/6 1882 sau sinucis  
Iosef feciorul lui I. Georg Haldenvang  
din Pianul de jos cel mai avut pro-  
rietariu în comuna aceasta. Voind a  
păși la căsătorie cu una fecioră de  
aci i-au stat maica lui în contra ce tot  
prețul fără vre un motiv. Desperatul  
fiu în etate de 22 ani trecuți, luânduș  
adio dela părinți și alți cunoșcuți spu-  
nea în public că caută moartea cu care s'ar  
sinucide mai lesne. Ajungând lângă  
otașul Pianului la drumul ferat dimie-  
nătar în 30 Iunie între orele 4 — 5, pă-  
zînduș se nu l' va găsi nime pune capul  
pe șina drumului ferat, care trecând  
despărți capul de corp, apoi tot în  
30 Iunie se concesse a aduce Corpul lui  
în Pian peste 2 hotări unde se în-  
mormentă în 1 Iulie după ameași.

\*(„Veniiți la Constanța”)  
Așa este titlul unui articol în „Farul  
Constanței” pe care îl reproducem  
prezum urmээăz:

După cum vorbîrem în numărul  
precedent, stabilimentele de băi de  
mare din acest oraș fiind terminate de  
mult, au început a funcționa de vro-  
câteva zile.

Localul băilor pentru Doamne,  
mai cu seamă, construite din nou este  
în condiții, care nu mai lasă nimic  
de dorit, și drumul în zic-zacuri (ser-  
pentine Red. „T. R.”) care duce la cele  
construit tot din nou cu multe sacrifi-  
cii, face preumblarea cea mai plăcu-  
tă. Orașul care se întrefine în-  
tr-o curățenie ce place cu deosebire  
trecătorului numără deja câțiva visita-  
tori și sperăm că în curend va fi fre-  
cventat de un număr public, care  
afirmăm și de astă dată va găsi toată  
mulțumirea.

Alaltăieri s'a inaugurat Bulevar-  
dul „Elisabeta Regina.” Este pre-  
lungit într'un fel de stradă cea a  
inelului („Ringstrasse”) dela Viena, mie  
însă, precum am dis și altă dată, cu  
plantații nouă pe ambele laturi și  
splendid iluminat „a giorno” ear pe  
tot percursul lui sînt aşezate bănci  
moderne din fabrica d-lui Lemaitre din  
Bucureși.

Doză musici militare eșcută cele  
mai plăcute arii distrând pe public  
până la orele 12 din noapte.

Dar pentru ca distracțiunile și  
petrecerile să fie mai variate și plăcute  
s'au aranjat baluri și serate dansante,  
care vor avea loc în fie care seară în  
salonul cel mare „Cursaal” depe bule-  
vard, și din când în când petreceri  
venifiene cu bărci pe Mare.

Toate acestea cum și confortabilul  
care nu a lipsi în nici o privință  
vizitatorilor Constanței, ne autori-  
ză să facem invitațunea de mai sus  
rugând pe amatori se vină la Constanța  
pentru băile de Mare, căci ea  
astași concură cu ori care altă stațiu-  
ne din Europa.

Afirmăm aceasta cu atât mai  
mult cu cât persoane distinsc care  
au vizitat orașul nostru, remenând pe  
deplin mulțumite au promis a reveni  
în curend pentru băi de mare căci  
Constanța, atât prin pozițunea ei încân-  
tătoare cât și prin clima cea foarte să-  
nătoasă a intrat în rândul celor mai

principale stațiuni balneare din Eu-  
ropa.

Eată dar pentru ce dicem „Veniiți  
la Constanța”

**Loterie.**  
Sămbătă 15 Iulie n. 1882.  
Viena: 57 33 40 9 16  
Timișoara: 64 7 51 24 87

**Bursa de Viena și Pesta**  
Din 15 Iulie n. 1882.

	Viena	B pestă
Renta de aur ung. de 6% . . .	130.05	119.75
Renta de aur ung. de 4% . . .	88.65	88.80
Renta ung. de hărtie . . . . .	86.85	87.00
Imprumutul drumurilor de fer ung.	134.75	134.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. . . . .	91.20	91.25
II emisiune oblig. de stat dela drumul de fer orient ung. . . . .	110.75	110.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. . . . .	95.80	95.50
Oblig. uni ung. oblig. de stat dela rânștului . . . . .	98.25	98.25
Obligăniuni ung. cu clausula de sorțire . . . . .	97.75	97.50
Obligăniuni urbariale transilvane . . .	97.50	97.25
Obligăniuni urb. temeș. cu clausu- la de sorțire . . . . .	97.75	97.75
Obligăniuni urbariale transilvane . .	98.50	98.25
Obligăniuni urbariale croato-sla- vone . . . . .	93.00	—
Obligăniuni ung. de resemnări- nosce deșimă de vin . . . . .	97.25	97.75
Sorți ungurești cu premi . . . . .	119.00	118.75
Sorți de regulare Tisza . . . . .	110.50	110.25
Datorie de stat anștră în hărtie . . .	71.05	77.00
Datorie de stat anștr. în argint . . .	77.90	78.00
Renta de aur anștră . . . . .	95.00	95.00
Sorți de stat dela 1869 . . . . .	131.30	131.00
Acriuni de bancă anștro-ung. . . . .	825.00	825.00
Acriuni de bancă de credit ung. . . .	320.25	320.50
Acriuni de credit anștr. . . . .	321.60	321.80
London (pe țipa de trei luni) . . . .	129.75	129.00
Serșirul funcțiar ale institutiunii „Albina” . . . . .	—	99.50
Argint . . . . .	—	—
Gălbui . . . . .	5.68	5.67
Napoleon . . . . .	9.58/2	9.57
100 marea nemșeci . . . . .	53.55	53.90

Nr. 76. [115] 2—3

### CONCURS.

Pentru întregirea postului de în-  
vătătoriu la școala profesională gr. or.  
din Dumbrava, protopresbiterul Sz.  
Reghinului, se eșcrie concurs cu ter-  
min de 30 zile dela prima publicare.

Elementele sînt:

1. În bani 100 fl. v. a.
2. În natural: folosirea a două  
jugere pămênt arătoriu în valoare  
de 20 fl.

Cuartier natural în edificiul școl.  
eventual relut de cuartier.

La alegere se vor admite numai  
indivii cu atestat de calificăție  
învătătoresc. Cererile instruite conform  
statutului organic și a regula-  
mentului congressional din 1878 sînt a  
se adresa la oficiul protopresbiteral gr.  
or. al tractului Szasz-Reghinului  
Idicel, posta ultimă Szasz-Regen.

Idicel, 30 Iunie 1882.  
În conșelegere cu comitul parochial.

Galaction Sașău m. p.,  
protopresbiter.



**Avis pentru posesorii de pămênt și agricultori!**

Mașine de îmblătît în vapor, mașine de îmblătît de mână și  
de cai, ciure (Trieure) de sorțit și vânturat, mașine de ales, plu-  
guri schimbătoare de Hohenheim (conștrucțiunea cea mai nouă)  
prezum și tot felul de alte mașini și alte aparți întregitoare recom-  
mandă pe lângă alte prețuri de concușră. Ferăria lui

**Andreu Török,**  
în Piața-mare, în Sibiu.

Expositiune permanentă de acestea se află în casa proprie, Poarta  
Cisnădiei (Piața casarinei) vis-a-vis de casa vămii.

Fabrica se află în casa lui Pavel Giebnér pe Solds Nr. 38—40,  
unde se fac toate reparaturile și lucrările de conștrucțiune cât se poate  
de efim. [99] 8

## Coase

pentru cositul cerealelor (bucatorilor)  
cu care un om poate cosi 1 1/2 jug. pe și  
fl. v. a. 2.50 dărabul  
are onoare a recomanda P. D. domni  
economi.

Andreu Rieger.

Fabrică și deșit de mașine agricole,  
aparate și privățile de ferărie.  
Sibiu. [116] 2—3

Nr. 3501—1882 civ. [114] 4—3

### Publicațiune!

Spre a puté face lucrările de transac-  
țiune în obiectul segregărei de pădure în  
Christoffel (Kiskristoloz) și spre încercarea  
eșcutării pe cale pacifică se decide și de pe-  
tractare 10 August 1882 și următoarele  
la fața locului în comuna Christoffel, la care  
sînt citate părțile interesate sub pedepșa  
urmărilor de drept.  
Dej 9 Iulie, 1882

Vesziprmi Antal m. p.,  
jude esmis.

Sz. 6600 tkvi 1882. [118] 1—1

### Arverési-hirdetmény!

Alulit kir. telekkönyvi hatóság részé-  
rül közértesíték, hogy az Albina hitel-  
tőzót végrehajtónak Stefan Popi Simion  
végrehajtás szenvvedt ellen 68 fl. trânti vé-  
grehajtási igényben atótnok az ilenbálj  
31. sz. tjkvben A. + 1—5. 8—24 n. 77. 78.  
464. 487. 638. 649. 2077. 3763. 5347.  
3894. 3895. 4601. 4602. 5262. 5754. 5747.  
5061. 6261. 6337. 7042. 8240. 9072.  
9580. 9853. hr. sz. és 403 frt. becsitit in-  
gatlanai az 1882 évi September hó 11. napján  
d. e. 9 orakor az ilenbálj iródban meg-  
tartandó nyilvános árverésen következé felté-  
telek alatt eladati fogvák u. m.:

1. Kikáltási ár a fennebb kitett becșar,  
melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok  
ellognak adatai.
2. Árverésre kívánók a végrehajtató  
kivételével tartoznak az ingatlan becșarának  
10% készpénzben vagy ovadék képes pa-  
pírban a kikáltás kezhez letenni.
3. Vevő köteles a vécłart látom egy-  
enlő részletben, és pedig az árveréstől szá-  
mítandó 15, 30 és 45 nap alatt minden  
egyeg vécłari részlet után, az árverés napjával  
számítandó 6%, kamatokkal együtt, e  
helybeli kir. adó mint bírói letéti pénzárnál  
letelteni.
4. A bánat pénz az utolsó részlete fog  
becșámítantii.
5. Az árverés jogerőre emelkedésekor  
vevő a megvett ingatlan birtokhá lép, mintél-  
ve a megvett ingatlan haszná se terhei az  
időtől öt illetik, de a tulajdonjog beke-  
zezése csak a vécłar és kamatainj teljes  
lefizetése után fog vevő javára hivatalból  
eszközölteteni.
6. Az áruházási költségek vevőt terhelik.  
7. A mennyiben vevő az árverési fel-  
tételek bármelyikének eleget nem tenne,  
a meg vett ingatlan az érdekelt felek bír-  
melyikének közelméret az 1881-évi 60. t. ea.  
185. §-a értelmében vevő vesződlére és  
költségre, bánatpénzének elvesztése mellett  
újabb árverés alá bosszátantii, és az előbbi  
becșaron alul is eladati fog.

A nagyszűkes kir. törvényșek mint  
telekkönyvi hatóság 1882. júnus hó 23. tar-  
tott üléséből.

János Sándor,  
h. elnök.

Mihály,  
jegyző